

Sygn. akt V GC 2763/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Paweł Rozpara
Protokolant:	Sylwia Niska

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2017 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa R. D.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda R. D. kwotę 2916,72 zł (dwa tysiące dziewięćset szesnaście złotych siedemdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 września 2016r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2023 zł (dwa tysiące dwadzieścia trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

2. zwraca powodowi R. D. kwotę 340 zł (trzysta czterdzieści złotych) tytułem niewykorzystanej części zaliczki.

SSR Paweł Rozpara

Sygn. akt V GC 2763/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 19 października 2016 r. powód R. D. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 2.916,72 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 września 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 5 kwietnia 2016 roku, wskutek zdarzenia drogowego, uległ uszkodzeniu pojazd marki T. (...) nr rej. (...), należący do poszkodowanej G. P.. Powód podał, iż sprawca zdarzenia był ubezpieczony

w zakresie OC u strony pozwanej, która przyjęła na siebie odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie. Poszkodowana zleciła likwidację szkody polegającą na naprawie pojazdu powodowi R. D., a następnie scedowała na niego przysługującą jej wierzytelność

od ubezpieczyciela. Po dokonaniu naprawy powód wystawił fakturę Vat na kwotę 5.722,19 zł,

z tytułu której pozwany wypłacił łącznie odszkodowanie w kwocie 2.805,47 zł, zaniżając je co do sumy 2.916,72 zł. R. D. wskazał, iż pozwany przy ustalaniu wartości szkody rażąco zaniżył wartość części zamiennych niezbędnych do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego oraz koszt roboczogodzin za prace lakiernicze i blacharskie.

Wskazał, iż dochodzona niniejszym pozwem należność w wysokości 2.916,72 zł stanowi różnicę pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem, a kosztorysem naprawy a wysokością realnie poniesionej szkody. Podał ponadto, iż pomimo wezwania do zapłaty strona pozwana nie zajęła stanowiska.

(pozew k. 2-4)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż szkoda została do niego zgłoszona jako do podmiotu, ponoszącego odpowiedzialność za skutki zaistniałego zdarzenia na podstawie umowy (...), a nie jak wskazał powód na podstawie OC sprawcy szkody. Pozwany wskazał, że poszkodowana zawierając z pozwanym umowę ubezpieczenia autocasco zaakceptowała Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), ustalone uchwałą zarządu pozwanej spółki nr (...) z dnia 5 grudnia 2014 r. Pozwany podniósł, iż przeprowadził postępowanie likwidacyjne i sporządził kalkulację naprawy, według której koszt przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed szkody wyniesie 1.874,15 zł brutto. Następnie zweryfikował przedmiotowe stanowisko i ostatecznie wypłacił powodowi, jako upoważnionemu przez poszkodowaną do odbioru odszkodowania, kwotę w łącznej wysokości 2.805,47 zł. Pozwany zarzucił ponadto, że powód nie udowodnił żądania wyższych niż wypłacone kosztów z tytułu naprawy, jako że przedstawił on jedynie prywatną kalkulację i w żaden sposób nie wykazał, aby kalkulacja sporządzona przez pozwanego była błędna. Pozwany wskazał jednocześnie, że zgodnie z § 17 pkt 3 OWU koszty naprawy pojazdu ustalone są na podstawie cen części zamiennych zakwalifikowanych do wymiany. W wariantcie optymalnym pod uwagę brane są ceny części oryginalnych serwisowych, pomniejszonych w zależności od okresu eksploatacji pojazdu według określonych wskaźników. Jeżeli okres eksploatacji przekroczy 8 lat, jak miało to miejsce w rozpoznawanej sprawie, procent pomniejszenia wynosi 60 %. Pozwany wskazał tym samym, że skoro na rynku dostępne są części o porównywalnych parametrach, to naprawa przy użyciu części oryginalnych nie może zostać uznana za ekonomicznie uzasadnioną. Co więcej, zarzucił on też, iż powód przyjmując stawkę 100 zł za roboczogodzinę, rażąco ją zawyżył w stosunku do obecnych stawek rynkowych.

(odpowieź na pozew k. 21-23)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 lutego 2016 roku, wskutek zdarzenia drogowego uległ uszkodzeniu pojazd marki T. (...) nr rej. (...), należący do poszkodowanej G. P.. Uszkodzony pojazd objęty był ubezpieczeniem (...) Casco w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Polisa Autocasco została zawarta w wariantcie serwisowym.

Poszkodowana zgłosiła pozwanemu szkodę, która została zarejestrowana pod numerem (...).

(dowód: zgłoszenie szkody k. 74-77, akta szkody k. 30-76)

Poszkodowana zleciła likwidację szkody, polegającą na naprawie pojazdu, powodowi R. D., a następnie umową cesji z dnia 8 marca 2016 r. scedowała na niego przysługującą jej od pozwanego wierzytelność o odszkodowanie z tytułu naprawy pojazdu.

(dowód: umowa cesji wierzytelności k. 8).

W dniu 10 marca 2016 r. powód sporządził kosztorys w systemie E.'s nr (...), wedle którego koszt naprawy pojazdu wyniósł 5.744,45 zł. W związku z tym, po wykonaniu niezbędnych napraw, powód wystawił poszkodowanej fakturę VAT opiewającą na wskazaną kwotę, z terminem płatności określonym na 14 dni, tj. do dnia 23 września 2016 r.

(dowód: kosztorys z dnia 10 marca 2016 r. k. 10-11, faktura VAT nr (...) k. 9)

Decyzją z dnia 10 marca 2016 r. pozwany przyznał odszkodowanie w kwocie 1.874,15 zł. Kwota należnego odszkodowania ustalona została zgodnie z OWU Autocasco - według kalkulacji naprawy sporządzonej metodą kosztorysową.

(dowód: decyzja z dnia 10 marca 2016 r. k.63, kosztorys EurotaxGlass's nr (...) k. 64-65)

Decyzją z dnia 20 września 2016 r. przyznana została przez pozwanego dodatkowa kwota 931,32 zł stanowiąca dopłatę do odszkodowania za naprawę pojazdu na podstawie wykonanych dodatkowych oględzin samochodu.

(dowód: decyzja z dnia 20 września 2016 r. k. 54)

Koszty naprawy samochodu T. (...) nr rej. (...) wyrażają się kwotą netto 4.652,19 zł, tj. brutto 5.722,19 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego P. K. k. 94-103)

(dowód: opinia biegłego k. 94-103)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w całości.

Powód wskazywał, że roszczenie ma związek z ubezpieczeniem OC, tj. z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. 2013 poz. 392 ze zm.). Jak stanowi art. 34 ust. 1 w/w ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Tymczasem w niniejszej sprawie przedmiotowa szkoda likwidowana była przez pozwanego nie z umowy OC sprawcy szkody, lecz na podstawie umowy Autocasco łączącej poszkodowaną z pozwanym ubezpieczycielem. Pojazd marki T. (...) objęty był ubezpieczeniem (...) Casco. Polisa została zawarta w wariantcie serwisowym.

Do umowy łączącej poszkodowaną i (...) SA zastosowanie miały Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), ustalone uchwałą zarządu pozwanej spółki nr (...) z dnia 5 grudnia 2014 r., które poszkodowana zaakceptowała.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Natomiast art. 805 § 2 pkt 1 k.c. stanowi, że świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Spór w sprawie dotyczył okoliczności czy przyznane i wypłacone przez pozwanego odszkodowanie obejmowało pełną wartość poniesionych przez powoda kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, czy pozwany zasadnie zweryfikował koszt naprawy.

Na podstawie art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili (§ 2 cyt. przepisu).

Wskazać należy, iż odszkodowanie należne w ramach ubezpieczenia auto-casco obejmuje wszystkie koszty przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego. O przywróceniu pojazdu do stanu poprzedniego można zaś mówić jedynie wówczas, gdy stan pojazdu po naprawie, pod każdym względem (stan techniczny, zdolność użytkowa, części składowe, trwałość, wygląd estetyczny itp.) odpowiada stanowi tegoż pojazdu sprzed wypadku. Efekt w postaci naprawienia osiągnięty zostaje wtedy, gdy w wyniku prac naprawczych uszkodzony samochód doprowadzony zostaje do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem. Zgodnie z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody (art. 361 § 2 kc), poszkodowany może domagać się od podmiotu odpowiedzialnego (ubezpieczyciela) odszkodowania obejmującego poniesione koszty wspomnianych prac naprawczych, a za niezbędne koszty naprawy należy uznać takie koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody.

Powód domagał się od pozwanego ubezpieczyciela zapłaty kwoty 2.916,72 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy poniesionymi kosztami naprawy pojazdu marki T. (...), a kwotą odszkodowania przyznanego ostatecznie przez pozwanego w wysokości 2.805,47 zł.

Jak stanowi art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z powyższego przepisu prawa wynika, że na powodzie spoczął ciężar wykazania, że wysokość kosztów naprawy uszkodzonego samochodu T. przewyższała kwotę już wypłaconą przez ubezpieczyciela.

W celu ustalenia wysokości szkody jaka powstała w pojeździe T. (...) nr rej. (...) i wysokości kosztów naprawy tego samochodu, z uwzględnieniem zapisów „Ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych (...)” i umowy (...) łączącej poszkodowaną i pozwanego oraz przy uwzględnieniu roku produkcji pojazdu, tj. 2007 r. oraz stopnia jego zużycia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej, wyceny wartości oraz kosztów i jakości napraw pojazdów samochodowych.

Na podstawie sporządzonej przez biegłego P. K. opinii (k.94-103) Sąd ustalił, iż koszt naprawy pojazdu T. (...) powinien wynieść kwotę 5.722,19 zł brutto. Biegły wskazał bowiem, iż polisa Autocasco została zawarta w wariantcie serwisowym, czyli zgodnie z § 17 ust. 3 pkt 1 do naprawy pojazdu mogą zostać użyte części oryginalne serwisowe (T.). Biegły podniósł także, że przyjęta przez powoda stawka za prace blacharsko – lakiernicze w wysokości 100 zł/rbg jest średnią stawką stosowaną na terenie K. i okolic przez warsztaty nieautoryzowane, czyli spoza sieci dealerskiej.

W konsekwencji biegły za wartość szkody, tj. wysokość kosztów potrzebnych do naprawy uszkodzeń powstałych w pojeździe, przyjął oszacowaną przez powoda kwotę 5.722,19 zł brutto.

Sąd w pełni podzielił powyższe wnioski wynikające z opinii biegłego. Sporządzona na piśmie opinia jest jasna, pełna, rzetelna i zgodna ze stanem wiedzy technicznej, dlatego też zasługuje ona w całości na uwzględnienie. Opinia była sporządzona w sposób profesjonalny, odpowiada wszelkim wymaganiom, stawianym tego rodzaju dokumentom, uwzględnia cały materiał dowodowy, w tym dokumentację zawartą w aktach szkodowych pozwanego dotyczącą przedmiotowego pojazdu. Wnioski płynące z tej opinii są jasne i nie budzą wątpliwości.

Powód i pozwany nie kwestionowali opinii biegłego i nie wnosili o jej uzupełnienie.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 805 § 1 i 2 kc w. zw. z art. 6 kc w zw. z § 17 ust. 3 pkt 1 OWU powództwo sąd uwzględnił w całości, o czym orzeczono, jak w pkt 1 wyroku.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 817 § 1 kc.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt 1 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc. Powód wygrał proces w całości, dlatego należy mu się od pozwanego zwrot całości poniesionych kosztów. Koszty te to: wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 1200 zł zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 r. poz. 1800 ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłata sądowa w wysokości 146 zł i zaliczka na poczet opinii biegłego w wysokości 660 zł.

Zgodnie natomiast z art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2014 r. poz. 1025 ze zm.), sąd z urzędu zwraca stronie różnicę między opłatą pobraną od strony, a opłatą należną. W niniejszej sprawie zarządzeniem z dnia 24 stycznia 2017 r. powód zobowiązany został do uiszczenia zaliczki w wysokości 1000 zł na poczet opinii biegłego, zaś postanowieniem z dnia 31 marca 2017 r. Sąd przyznał biegłemu P. K. wynagrodzenie w kwocie 660 zł. W związku z powyższym orzeczono jak w pkt 2 wyroku na podstawie cyt. wyżej przepisu. Zatem kwota 340 zł zostanie zwrócona powodowi tytułem niewykorzystanej części zaliczki.

SSR Paweł Rozpara